

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

מ' אין מוכרים ביצת
דרייפה. צריי"ף הגירסא
נצילה:

שיטה מקובצת

עוצרי דגים. צילי הדגים כמות ש
עצה כדור פלוט"א: כוודרס ועגול
עגולות לחודה הוה משמע עגולה
כודרת ועגולות כעגולה של כדור
צבוי והדר מפרס ראשה אחד כל
וראשה אחד חד דלל ככדור ממס אל
משוכה לארעה ועגולה לרחה: כד.
פלט"א בלע"ז. שאני חד אלל ככדור:
חלבו. חלבוין: חלמו. מוי"ל:
צילס השרץ. צל והלטת מטילין
צייס. ולקמן מפרס למאי הלכתא
אשמעינן שהיא צילת השרץ לימני
טמאה סתמא: בחסות. לליכא
מיקסא כחודרת ועגולות: בטרופות
בקעה. שהלל מעורב: אין מורין.
צילת של תרגולת טרפה לעובד
כוכבים דילמא הדר ומוצין לה ישראל
אלל ח"כ טרפה בקעה דמו לא וצין
לה ישראל מיניה לפיכך הואיל ומותר
למכור להס צילת טרפה בקעה אין
לוקחין צייס טרפות דלמא דטרפה
הואין וחנה ישראל ניהליה: הכי
גרסינן אלל אמר ר' יורא מימינן לאו
דאורייתא. הך סימני צייס לאו
הלכה למשה מסיני ניניה ולל סמרינן
עלייהו: ח' ספיקוס הן. צעפות
דלמחין לעיל צשמעתא: ליבדוק
צצייס דידהו. ומחס הוא ניכר אלס
עוף טהור הוא: ודאי עמאה. ואי
אמר לך עובד כוכבים של עוף פלוני
טהור הוא ודאי משקר: אלל ראש אחד
דד כו'. סיעתא הוו הך סמני
לעובד כוכבים לערייו אי חמר לך של
עוף פלוני טהור סמוך עליה דקא
מסייעי ליה סימני ואי לא לא תסמוך
עליה: ה"ג דליכא דעורבא דמי
ליוונה: ריקמה. נוצר השרץ בתוכה:
וניקבה. שיוכל ליגע בריקוס: של
נחש דומה לשל שרץ וטומאה אין
ציהל: השרץ על השרץ אלל עמאה סמס
ה"א משוש עוף עמא הוא דלסיסר

מחוזרים יחד: שְׂכוּדֵרֵת.
וּלֵת. מִדָּה הִיא דָּהִי תִנָּה
בַּעֲדָהּ וּבְגִינָה לְהִי תִנָּה
שֶׁאִינָה קְלוּשָׁה אֲלֵא עֲגוּלָה

*עוברי דגים (ו)תניא גבי ביצים (ז)אלו ה' סימני ביצים כל שכודרת ועגולגולת ראשה אחד כד וראשה אחד חד טהורה ב' ראשיה כדן או ב' ראשיה חדן טמאין (ז)חלבון מבחוץ וחלמון מבפנים טהורה חלמון מבחוץ וחלבון מבפנים טמא חלמון וחלבון מעורבין זה בזה בידוע שהיא ביצת השרץ לא צריכא דחתוכות וליבדוק בחלמון וחלבון במטרופות בקערה וכה"ג מי זבנינן מינייהו והא תניא (ז)אין מוכרין ביצת טרפה לעובר כוכבים אלא א"כ טרופה בקערה לפיכך אין לוקחין מהם ביצים טרופות בקערה אלא אמר ר' זירא סימנין לאו דאורייתא דאי לא תימא הכי הא דאמר רב אסי (ז)שמנה ספיקות הן ליבדוק בביצים דידהו אלא ש"מ סימנין לאו דאורייתא אלא למאי הלכתא קתני לה הכי קאמר ב' ראשיה כדן או ב' ראשיה חדן או חלמון מבחוץ וחלבון מבפנים ודאי טמא רישיה חד חד רישיה חד כד וחלבון מבחוץ וחלמון מבפנים ואמר לך של עוף פלוני וטהור הוא סמוך עליהם בסתמא לא תסמוך עליהם דאיכא דעורבא דדמי לדיונה אמר מר חלבון וחלמון מעורבין זה בזה בידוע שהיא ביצת השרץ למאי הלכתא אמר רב עוקבא בר חמא לומר שאם ריקמה וניקבה (ז)בכעדרשה מטמא מתקיף לה רבינא ודלמא דנחש היא אלא אמר רבא ישאם ריקמה ואכלה לוקה עליה משום שרץ השורץ על הארץ אי הכי מאי איריא דטמאה אפילו דטהורה נמי דתניא בכל השרץ השורץ על הארץ לרבנות

אמרו ציה משום שרץ הארץ
ר בן יעקב מדרבנן הוא
ור הוא ולוקה לדברי הכל
ת ליכא דלאו שרץ הוא:
גיעולי

ס על רוב צדיים שמצויין ציינו דשל עופות טהורים
ע"ג דאסר"י הכא ליקח מהם צדיים טרופות בקערה לא
וכוחא מילתא דישאל מכרס לו לפי שהיו של טרפה אבל
א חיישינן שמא היה בהם דם דרוב צדיים אין בהם
הוא (ט"ז) היה אוסר ליקח מן העופים כוכבים אובליא"ל
והתירוהו שאני הכא שנילוש צדיים ונאסרו מטעם שלר
צדיי שמא והלא אבל גזר דשלקות קדמה הרבה מדע
אוכל בכסף משצירי ויכלתי ומים בכסף תמן לו ושת
בעלמא הוא ואי מ"ח דברים היתה לא היה טועה בה
בכל ישראל ומיהו נראה דאע"ג דאמרינן הלכה כמאן
דינא שללוש צדיים אין לאסור משום דקמחא עיקר כיון ד
נן פברק אין מעמידין (ס"ח) גבי (קרי' דנים) אין בהם
משום ציולי עובדי כוכבים ופריך פשיטא ומשני מהו דמ
תד ואע"פ שהקמח מעורב בו ומטעם זה אין להחיר ע
מתחילתו הוא נאסר משום ציולי עובדי כוכבים ולא דמי
ליקבה וייקבה משמא בעדשה. דיוקא כוכבים ודלמי
שם ויבא ויבא לוקח עליה משום שרין ב'.
ק דברות (דף ה:) ומהאי טעמא אסרינן התם מי גרלים
(וכי האי גוונא) משמע צ"י גיד הנשה דקרא דבת היענה
משום דלא אשכח מידי דאמי מחי ושריא כדאמר צ"ק ד
ען כן דקאמר מניין לצינא טמאה שאסורה ולא קאמר מניין
מן (דף קמ.) גבי שלוח הקן תקח לך ולא לכלבץ דממעטינ
ועופו טמא דשרי משום דליכא מידי דאמי מחי ושרי
אפילו (טמא) דיוקא דלך וליכא הוה אוקמינן
גבי חלב בהמה טמאה והשתא ניחא הא דנקט צי
עופו טהור שצנפות הוא דכנז קרא דבת היענה
ל שכן צינא טרפה וצריש מסכת צינא (דף ג:) משמ

אלו מרפות פרק שלישי חולין מד.

מד.

בִּזְרֵיתָּהּ. פִּי הַקּוֹנֵן כְּדוּר פְּלוֹטִי'א בְּלֵעוּ מִשְׁמַע דְּגֵרֶם כּוֹדֶרֶת
 בְּרִי"ש לְדִכּוּר שְׁהוּא פְּלוֹטִי'א אַחֲרֵיהּ בְּרִי"ש כְּלֵאמֹר
 בְּחִיגָהּ (ד' q) דְּבִרֵי חֲכָמִים כְּדִרְבוּתוֹס כְּדוּר שֶׁל צִוּוֹת וּמַהֲלָה דְּכִתְבִּי
 (יִשְׁעִיה' כב) נִקּוּף יִנְעָן [גְּנֵפָה] כְּדוּר אֵל אֶחָד רַחֲמֵי יְדֵים וְפִי' שֶׁסּוּב בְּקוֹנֵטֶרֶס
 פְּלוֹטִי'א אֵין רֵאיהּ מִשַּׁם דְּלֹא"כ הוּא

גבי ביצים ^א אלו הן
 ית ועגולגולת ראשה
 חד טהורה ב' ראשיה
 חדין טמאין ^א חלבון
 נים טהורה חלמון
 טמאה חלמון וחלבון
 ששיא ביצת השרץ
 בדוק בחלמון וחלבון
 ג' מי זבנין מינייהו
 ביצת טרפה לעובר
 ופה בקערה לפיכך
 ימים טרופות בקערה
 לא דאורייתא דאי
 מר רב אסי ^א שמנה
 צים דידהו אלא ש"מ
 אלא למאי הלכתא
 ראשיה כדין או ב'
 מן מבחין וחלבון
 ישיה חד חד רישיה
 חלמון מבפנים ואמר
 ר' הוא סמוך עליהם
 ייהם דאיכא דעורבא
 חלבון וחלמון מעורבין
 ביצת השרץ למאי
 בר חמא לומר שאם
 ישה מטמא מתקין
 חש היא אלא אמר
 יאכלה לוקה עליה
 על הארץ אי הכי
 אפילו דטהורה נמי
 השורץ על הארץ
 לרבות

טמא טעור אלמא אין בודקין צימינן כדהדר ליה שמואל לנתן לו
אבא ומשמע אפי' על סימני הצרייחא אין לסמוך מדלא אמר לו
שיצדוק בסימני הצרייחא וגם מה שאמר נתן בר אבא הן סימני
הצרייחא והש"ס דידן הוה מזי לשנויי הכי אלא דשפיר קא משני
ומה שאנו לוקחין אין העובדי כוכבים זינים אע"פ שאינם אומרים
דשל עופות טהורים הם וסאנו לוקחים מן העובדי כוכבים
זינים טעופים כעברה לא דמיא דלכא איכא ריעומא מוצינן להו
לפי שהיו של טערה אבל עיסא שנלושה צינים לא חיישינן ואולינן
דרוב צינים אין בהם דם ומעשים בכל יום שאנו אורלינן צינים
ן העובדי כוכבים אולינא"ש וקטניא"ש משום בשולי עובדי כוכבים
צינים וגאכרו מטעם שלקות שלא היה בכלל ההיתר דשמי גזירות
לקות קדמה הרבה תדע מדצעי למימר בסוף פרק אין מעמידין
ומים בכסף תמן לי ושתיתי מה מים שלא נשתנו אף אוכל שלא
היתה לא היה טעמו זה הש"ס שידועות לכל היו כדאמר בפרק
דאמרין הלכה כמאן דלסקר צינים משום בשולי עובדי כוכבים בפי'
משום דקמחא עיקר כיון דמזכרין עליה המוציא לחם מן הארץ ואנו
ב' (קריצי דגים) אין בהם משום בשולי עובדי כוכבים ואי עבדינהו
דיך פשיטא ומשני מהו דתימא הרסנא עיקר קמ"ל קימחא עיקר
ומטעם זה אין להחיר עיסא של פטעיד"א שאפא עובד כוכבים
וולי עובדי כוכבים ולא דמי לעיסא שנלושה צינים שהביא נתבטלה
השעה. דווקא ניבזה בדגן בפרק העור והרוטב (לקמן קט): ציאת שרץ
הא עריה משום שרין ב' ואת"ל לאכליה ולמלקות ל"ל ריקמה הא קי"ל
א לא אסרין התם מי ברגלי של חמור א' וכן בסמוך דדרשי ציאת טמאה
הנשה דקרא דבת היענה לא אינטריך לגופיה אללא למידק מניה הא
נמי ושריא כדאמר בפ"ק דבכורות (דף ו'.) גבי חלב של בהמה טהורה
שאסורה ולא קאמר מנין לציאת טהורה שמוותרת וגראה לפרש דציאת
לך ולא לכלבץ דממעטין מניה עוף טהור רובץ על ציאי עוף טמא
דליכא מידי דלתי ממי ושריה רחמנא ויך ציאה כי אבד מן הדי
ולא לכלבץ הוה אוקמינן אאפרוחים טמאים אבל צינים לישתרו
שבת יחאה הא דנקט ציאת שרץ דוקא ריקמה אסירה ואי לא
דכנט קרא דבת היענה ולא בשרץ ומיחו קשה כיון דציאת
נסכת ביה (דף ג.) משמע דאסירה מדאורייתא וי"ל דמסבירא

עין משפט
נר מצוה

סג א מיי פ"ג מהלכות
מאכלות אסורות
לכלה כ סמג לאוין קלז
ווע"ע י"ד ק"י פג סעי'
ח:
סד ב מיי שס הלכה יט
טוש"ע שס ק"י פו
סעף י' וע"ע בהגה"ה:
סה ג מיי שס הלכה יח:
ועיין בהשגות
מ"מ וסמג שס טוש"ע
י"ד סימן פו סעיף א':
סז ד מיי שס הלכה ח
טוש"ע סעיף ח:

יה אור השלם

- וְכָל הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל
אֶרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא
אֵבֶל: וִיקְרָא יָא מֵא

לעזי רש"י

לוט"א [פילוט"א].
דור.
לט"א [פל"ט].
טוח.
לבו"ן [אלבו"ם].
לבון (הביצה).
ויי"ל [מור"ל].
למון (הביצה).

מוסף רע"י

[illegible]

בנינו גרשום

[illegible]

נראה ד"ל שריקס השרץ תוכה דמי כשרץ עלמו וכו'.